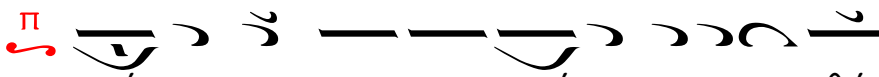
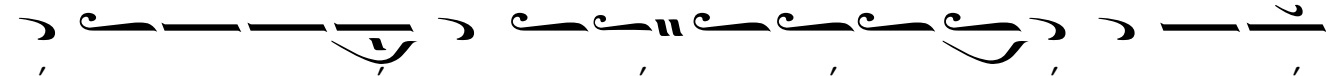







Ἦχος β'  
Ὅτε εκ τού ξύλου ΜΠ 3/312

Π   
Πά-αν-των προ-στα-τεύ-εις, Α- γα-θή,  
  
τών κα- τα- φευ-γόν-των εν πί-ι-στει τή κρα-ται-ά σου χει-ρί,  
  
άλ-λην γάρ ουκ έ-χο-μεν α-μαρ-τω-λοί- οι πρόσ Θε-όν, Π  
  
εν κιν-δύ-νοις καί θλί-ψε-σιν, α- εί με-σι-τεί-αν,  
  
οι κα-τα-καμ-πτό-με-νοι υ-πό πται-σμά-των πολ-λών, Π  
  
Μή-η-τερ τού Θε-ού τού Υ-ψί-στου, ό- θε σοι προσ-πίπ-το-μεν,  
  
Ρύ-υ-σαι πά-σης πε-ρι-στά-σε-ως τούς δού-λους σου. Π

Π  
Πά-αν-των θλι- βο- μέ-νων η χα-ρά,

καί α- δι- κου- μέ-νων προ-στά-α-τις, καί πε- νο-μέ-νων τρο-φή

ζέ-νων τε πα-ρά-κλη-σις, καί βακ-τη- ρί- ι- α τυ-φλών, Π

α-σθεν-ούν-των ε- πί-σκε-ψις, κα- τα-πο-νου-μέ-νων

σκέ-πη καί αν-τί-λη-ψις, καί ορ- φα-νών βο- η- θός, Π

Μή-η-τερ τού Θε-ού τού Υ- ψί-στου σύ υ- πάρ-χεις, Ά-χραν-τε,

σπεύ-ευ-σον, δυ- σω-πού-μεν, ρύ-σα-σθαι τούς δού-λους σου. Π